

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

16. detsember 2015*

EAGGF — Tagatisrahastu — EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulutused — Veise- ja vasikaliha — Lamba- ja kitseliha — Tubakas — Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikkel 69 — Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 lõige 2 — Määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 23 lõige 1

Kohtuasjas T-241/13,

Kreeka Vabariik, esindajad: I. Chalkias, S. Papaïoannou ja A. Vasilopoulou,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Marcoulli ja D. Triantafyllou,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 26. veebruari 2013. aasta rakendusotsus 2013/123/EL, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT L 67, lk 20), osas, milles sellega jäetakse rahastamisest välja Kreeka Vabariigi teatavad kulutused,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud F. Dehousse (ettekandja) ja A. M. Collins,

kohtusekretär: ametnik L. Grzegorzcyk,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. juuli 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Euroopa Komisjon teavitas 17.–20. aprillil 2007 läbiviidud uurimise (viitenumber NAC/2007/004) tagajärjel 29. novembril 2010 Kreeka Vabariiki oma kavatsusest jätta Euroopa Liidu rahastamisest välja selle liikmesriigi poolt ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) raames eelarveaastatel 2007, 2008 ja 2009 (nõudeaastad 2006 ja 2007) tehtud teatavad kulutused.
- 2 Kreeka Vabariik tegi kõnealused kulutused nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ÜPP raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269), artikli 69 alusel.
- 3 Kreeka Vabariik taotles 3. jaanuaril 2011 lepitusmenetluse alustamist nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ÜPP rahastamise kohta (ELT L 209, lk 1) artikli 31 lõike 3 alusel.
- 4 Lepitusorgan andis 19. aprillil 2011 oma arvamuse (viitenumber 11/GR/467).
- 5 Komisjon tegi 23. juulil 2012 Kreeka Vabariigile teatavaks oma lõpliku seisukoha (edaspidi „lõplik seisukoht“).
- 6 Komisjon koostas 15. oktoobril 2012 koondaruande, mis käsitleb komisjoni poolt nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 ÜPP rahastamise kohta (EÜT L 160, lk 103) artikli 7 lõike 4 ja määruse nr 1290/2005 artikli 31 kohase vastavuse kontrolli raames läbi viidud uurimiste tulemusi (edaspidi „koondaruanne“), ja edastas selle liikmesriikidele.
- 7 Määruse nr 1258/1999 artikli 7 lõike 4 ja – pärast 16. oktoobrit 2006 tehtud kulutuste osas – määruse nr 1290/2005 artikli 31 alusel läbiviidud vastavuse kontrolli tagajärjel võttis komisjon 26. veebruari 2013. aasta rakendusotsuse 2013/123/EL, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT L 67, lk 20; edaspidi „vaidlustatud otsus“); rahastamisest välja jätmist põhjendati sellega, et kulutused ei vastanud liidu eeskirjadele.
- 8 Komisjon jättis selles otsuses liidu rahastamisest välja eeskätt Kreeka makseasutuste poolt veise- ja vasikaliha sektoris, lamba- ja kitseliha sektoris ning tubaka sektoris eelarveaastatel 2007, 2008 ja 2009 (nõudeaastad 2006 ja 2007) tehtud kulutused (3 686 189,20 eurot), mis deklareeriti EAGGF-i tagatisrahastu ja EAGF-i raames (edaspidi koos „fondid“); seda põhjendusel, et need kulutused ei vastanud liidu eeskirjadele.

Menetlus ja poolte nõuded

- 9 Kreeka Vabariik palus Üldkohtu kantseleisse 25. aprillil 2013 esitatud hagiavalduses algatada käesolev menetlus.
- 10 Üldkohtu presidendi 1. juuli 2013. aasta otsusega määrati kohtuasi kuuendale kojale. Kuna Üldkohtu kodade koosseis muutus, kuulus tookordne ettekandja-kohtunik seejärel kaheksanda koja koosseisu, mistõttu määrati käesolev kohtuasi 27. septembril 2013 sellele kojale.
- 11 Üldkohtu presidendi 3. veebruari 2015. aasta otsusega määrati käesolev kohtuasi ümber kuuendale kojale ja nimetati uus ettekandja-kohtunik.

- 12 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (kuues koda) avada menetluse suulise osa.
- 13 2. mai 1991. aasta Üldkohtu kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames paluti pooltel 27. mail 2015 vastata teatavatele küsimustele. Pooled täitsid selle nõude ette nähtud tähtaja jooksul.
- 14 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 14. juuli 2015. aasta kohtuistungil.
- 15 Kreeka Vabariik palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus teda puudutavas osas vastavalt hagiavalduses nõutule ja
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 16 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi põhjendamatusesse tõttu rahuldamata ja
 - mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Õiguslik käsitlus

- 17 Kreeka Vabariik esitab oma hagi põhistamiseks kaks väidet. Esimene väide tugineb sisuliselt sellele, et veise- ja vasikaliha sektoris ning lamba- ja kitseliha sektoris rahastamisest välja jäetud kulutustega seoses on rikutud määruse nr 1782/2003 artiklit 69 ja määruse nr 1290/2005 artiklit 31. Teine väide tugineb sisuliselt sellele, et on rikutud komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses nr 1782/2003 ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, lk 18; ELT eriväljaanne 03/44, lk 43), artiklit 23; asjaolude väärt hindamisele; põhjenduste ebapiisavusele ja vastuolulisusele ning fiktiveale seoses tubakasektoris rahastamisest välja jäetud kulutustega.
- 18 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et nagu nähtub poolte esitatud dokumentidest, vaidlustab Kreeka Vabariik vaidlustatud otsuse vaid osas, milles komisjon jättis liidu rahastamisest välja Kreeka makseasutuste poolt veise- ja vasikaliha sektoris, lamba- ja kitseliha sektoris ning tubakasektoris eelarveaastatel 2007, 2008 ja 2009 (nõudeaastad 2006 ja 2007) tehtud kulutused (3 686 189,20 eurot).

Esimene väide, et veise- ja vasikaliha sektoris ning lamba- ja kitseliha sektoris rahastamisest välja jäetud kulutustega seoses on rikutud määruse nr 1782/2003 artiklit 69 ja määruse nr 1290/2005 artiklit 31

- 19 Esimene väide tugineb sisuliselt kahele osale. Esimese osaga väidab Kreeka Vabariik, et on rikutud määruse nr 1782/2003 artiklit 69. Teise osa kohaselt on Kreeka Vabariigi arvates rikutud määruse nr 1290/2005 artiklit 31.

Esimese väite esimene osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1782/2003 artiklit 69

- 20 Kreeka Vabariik väidab, et liikmesriikidel on ulatuslik pädevus määruses nr 1782/2003 ette nähtud ÜPP rahastamisega seonduvate meetmete rakendamisel. Ta väidab, et määruse nr 1782/2003 artikkel 69 järgib seda loogikat, kui näeb ette, et liikmesriigid võivad säilitada maksimaalselt 10% iga tootesektori toetuste kogusummast, et teha sama sektori raames teatavate põllumajanduslike tootmisviiside eest lisamakseid. Kui liikmesriik otsustab seda võimalust kasutada, on ainuüksi tema pädev määrama oma

äärmiselt ulatusliku kaalutlusruumi raames kindlaks konkreetsete sektorite toodete tootjad, kellele kõnealuseid lisamakseid tehakse, ning lisamakse määramise konkreetset tingimused ja nende tegemise kord. Seega ei too finantskorrektsiooni kohaldamist kaasa liikmesriigi võimalik kohustuste täitmata jätmine, mis tuleneb sellistest vorminõuete või menetlusnormide eiramistest määruse nr 1782/2003 artikli 69 rakendamisel, nagu komisjon käesoleval juhul tuvastas. Kreeka Vabariik vaidlustab eeskätt asjaolu, et rikkumised, mida komisjon täheldas, mõjutasid määruse nr 1782/2003 artikliga 69 taotletavaid eesmärke.

- 21 Komisjon vaidleb Kreeka Vabariigi esitatud argumentidele vastu.
- 22 Tuleb meenutada, et selle raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse eesmärk, mille liikmesriigid on esitanud seoses fondide rahastatavate kulutustega, on tuvastada eeskätt kulutuste tegelik ja õiguspärane laad. Lisaks on komisjonil vastavuse kontrolli menetluses kohustus kohaldada finantskorrektsioone, kui kulutused, mille rahastamist taotletakse, ei ole tehtud liidu eeskirjadele vastavalt; finantskorrektsiooni eesmärk on välistada olukord, kus fondide kanda jäetakse summad, mida ei ole kasutatud kõnealuste liidu õigusnormidega taotletava eesmärgi rahastamiseks (vt kohtuotsus, 10.7.2014, Kreeka vs. komisjon, T-376/12, EKL (väljavõtted), EU:T:2014:623, punkt 163 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 23 Lisaks tuleb märkida, et määruse nr 1782/2003 eesmärk on üleminek tootmise toetamiselt tootjate toetamisele, vähendades järk-järgult otsetoetusi ning kehtestades toodanguga sidumata sissetulekutoetuse süsteemi, see tähendab ühtse otsemakse, mis määratakse kindlaks varasemate toetusõiguste alusel võrdlusperioodi jooksul, suurendamaks liidu põllumajandustootjate konkurentsivõimet. Lisaks toimus ühtsete otsemaksete kava kehtestamine uue ÜPP raames, mille üks põhieesmärke on liidu asjakohaste eeskirjade ratsionaliseerimine ja lihtsustamine, saavutades ühtlasi poliitika rakendamise suurema detsentraliseerituse, jättes liikmesriikidele ja nende piirkondadele suurema tegutsemisruumi (kohtuotsus, 19.9.2013, Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, C-373/11, EKL, EU:C:2013:567, punktid 17 ja 18).
- 24 Määruse nr 1782/2003 III jaotis sisaldab ühtsete otsemaksete kava üldsätteid. Seal on ette nähtud, et põllumajandustootjatel, kes on võrdlusperioodi jooksul saanud toetust vähemalt ühe määruse nr 1782/2003 VI lisas osutatud toetuskava alusel, on õigus toetusele, mis arvutatakse iga põllumajandustootja kohta võrdlussumma põhjal, võttes aluseks vastavate toetuskavade raames asjaomasel ajavahemikul tehtud maksete kogusumma aastase keskmise. Võrdlussummad kokku ei ole suuremad kui kõnealuse määruse VIII lisas iga liikmesriigi kohta kindlaks määratud siseriiklik ülemmäär.
- 25 Määruse nr 1782/2003 III jaotise 5. peatükk sisaldab omakorda sätteid, mis võimaldavad liikmesriikidel otsustada eeskätt rakendada ühtsete otsemaksete kava osaliselt. Liikmesriigid võivad jätta kehtima teatavad toodanguga seotud otsetoetused.
- 26 Määruse nr 1782/2003 artikkel 69 on üks sellistest sätetest. See näeb ette, et liikmesriigid võivad säilitada maksimaalselt 10% igale määruse VI lisas osutatud sektorile vastavast siseriiklike ülemmäärade osast ja teha vastava sektori või sektorite põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse. Lisamakse tehakse teatavate põllumajanduslike tootmisviiside eest, mis on olulised keskkonna kaitsmisel või parandamisel või kvaliteedi parandamisel ning põllumajandustoodete turustamisel.
- 27 Määruse nr 1782/2003 artiklis 69 ette nähtud lisamakse tegemise tingimused määratles komisjon oma 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse määruses nr 1782/2003 sätetatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 141, lk 1; ELT eriväljaanne 03/44, lk 226), artiklis 48.

- 28 Nagu tuleneb koondaruandest, tuvastas komisjon käesolevas kohtuasjas veise- ja vasikaliha sektoris ning lamba- ja kitseliha sektoris nii võtme- kui ka teiseste kontrollidega seonduvad puudused. Lisaks tuvastas komisjon, et abikõlblikkustingimusi oli veise- ja vasikaliha sektori puhul muudetud pärast nõudeaasta 2006 möödumist ning et need olid lamba- ja kitseliha sektori puhul nõudeaastate 2006 ja 2007 osas kindlaks määratud hilinenult. Nende puuduste tõttu kohaldati veise- ja vasikaliha sektoris ning lamba- ja kitseliha sektoris kindla määraga finantskorrektsioone eelarveaastatel 2007, 2008 ja 2009 ja veise- ja vasikaliha sektoris ühekordset finantskorrektsiooni eelarveaastal 2007.
- 29 Kreeka Vabariik ei vaidlusta komisjoni tuvastatud faktilisi asjaolusid, mis on ära toodud koondaruandes. Ta väidab sisuliselt esiteks, et tal oli määruse nr 1782/2003 artikli 69 rakendamisel kaalutlusruum, ning teiseks, et tuvastatud puudused ei mõjutanud artikliga 69 taotletavaid eesmärgi.
- 30 Esiteks tuleb märkida, et määruse nr 1782/2003 artiklis 69 ette nähtud lisamakse on mõeldud ühest küljest selleks, et motiveerida põllumajandustootjaid täitma oma toodete kvaliteedi parandamise ja keskkonnakaitse osas esitatud nõudeid, olles tasu ÜPP uute nõuete parema järgimise eest, ning teisest küljest selleks, et leevendada tagajärgi, mis kaasnevad üleminekuga otsetoetustelt ühtsete otsemaksete kavale teatud tootesektorites (kohtuotsus Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, punkt 23 eespool, EU:C:2013:567, punkt 47).
- 31 Selles kontekstis jätab määruse nr 1782/2003 artikkel 69 kõigile liikmesriikidele teatava kaalutlusruumi lisamaksete tegemiseks ÜPP reformi raames. Kuid liikmesriikidele antud pädevus on täpselt reguleeritud ning selle suhtes kehtib terve rida materiaal- ja menetlusõiguslikke tingimusi (vt selle kohta kohtuotsus Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, punkt 23 eespool, EU:C:2013:567, punktid 23 ja 29).
- 32 Määruse nr 795/2004 artikli 48 lõige 6, millele on koondaruandes veise- ja vasikaliha sektorit ning lamba- ja kitseliha sektorit puudutavas konkreetselt viidatud (koondaruande punktid 11.2.1.2 ja 11.2.1.3), näeb eelkõige ette:
- „Asjaomased liikmesriigid teatavad kavandatavate toetuste üksikasjad ja eelkõige abikõlblikkustingimused ja asjaomased sektorid hiljemalt ühtse otsemaksete kava rakendamise esimesele aastale eelneva aasta 1. augustiks.
- Mis tahes muudatus esimeses lõigus viidatud teatesse tehakse hiljemalt antud aasta 1. augustiks ja seda kohaldatakse järgmise aasta suhtes. Sellest teatatakse viivitamata komisjonile koos selliseid muudatusi õigustavate objektiivsete kriteeriumitega. Liikmesriik ei või siiski muuta asjaomaseid sektoreid ega kinnipidamisprotsenti.”
- 33 See kohustus võimaldab komisjonil teada liikmesriikide valitud abikõlblikkustingimusi. See võimaldab lisaks tagada, et asjaomased ettevõtjad on enne nõudeaasta algust teadlikud tingimustest, mida nõutakse määruse nr 1782/2003 artiklis 69 ette nähtud lisamakse tegemiseks. Sellega seoses tuleb meenutada, et lisamakse on mõeldud eeskätt selleks, et motiveerida põllumajandustootjaid täitma oma toodete kvaliteedi parandamise ja keskkonnakaitse osas esitatud nõudeid, olles tasu ÜPP uute nõuete parema järgimise eest. Lisamakse selline motiveeriv mõju saab avalduda ainult siis, kui konkreetse nõudeaasta abikõlblikkustingimused on asjaomastele põllumajandustootjatele teada enne vastava aasta algust ja kui neid tagantjärele ei muudeta. Käesolevas kohtuasjas ei võimalda aga miski asuda seisukohale, et lamba- ja kitseliha sektori asjaomastele põllumajandustootjatele olid õigel ajal teada nõudeaastatel 2006 ja 2007 kohaldatavad abikõlblikkustingimused, nagu märkis lepitusorgan oma arvamuse punktis 6.3. Lisaks sellele muudeti veise- ja vasikaliha sektori puhul abikõlblikkustingimusi pärast nõudeaasta 2006 möödumist.
- 34 Tuleb ka märkida, et lisaks sellele määruse nr 795/2004 artikli 48 lõike 6 rikkumisele tuvastas komisjon eeskätt määruse nr 796/2004 artikli 23 lõike 1, artikli 25 ja artikli 28 lõike 1 punkti d ning komisjoni 21. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 885/2006, millega nähakse ette määruse nr 1290/2005

kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (ELT L 171, lk 90), I lisa punktide 1C ja 4A (asjaolude ilmnemise hetkel kehtinud redaktsioonis) alusel ka muud, nii võtme- kui ka teiseste kontrollidega seonduvad puudused.

- 35 Sellega seoses tuleb meenutada, et liikmesriigid on kohustatud looma haldus- ja kohapealse kontrolli süsteemi, mis võimaldab tagada toetuse andmise sisuliste ja vormiliste tingimuste nõuetekohase täitmise. Kui niisugust kontrollisüsteemi ei ole loodud või kui liikmesriik on selle loonud puudulikult, nii et on kahtlusi nimetatud tingimuste täitmise osas, on komisjonil põhjust jätta teatavad asjaomase liikmesriigi tehtud kulutused tunnustamata (kohtuotsused, 12.6.1990, *Saksamaa vs. komisjon*, C-8/88, EKL, EU:C:1990:241, punktid 20 ja 21; 14.4.2005, *Hispaania vs. komisjon*, C-468/02, EU:C:2005:221, punkt 36, ja 30.9.2009, *Portugal vs. komisjon*, T-183/06, EU:T:2009:370, punkt 31).
- 36 Raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise valdkonnas töendamiskoormist käsitlevate eeskirjade kohaselt on komisjon kohustatud põhjendama oma otsust, millega tuvastatakse kontrolli puudumine või puudused kontrolli läbiviimisel asjaomase liikmesriigi poolt. Kuid komisjon ei pea ammendavalt tõendama siseriiklike ametiasutuste läbiviidud kontrollide puudulikkust või nende poolt esitatud arvandmete ebaõigsust, vaid esitama tõendi tõsise ja mõistliku kahtluse kohta, mis tal nende kontrollide või arvandmete suhtes on. Asjaomane liikmesriik ei saa omalt poolt komisjoni järeldusi ümber lükata, esitamata oma väidete kinnituseks tõendeid usaldusväärse ja toimiva kontrollisüsteemi olemasolu kohta. Kui liikmesriik ei suuda tõendada, et komisjoni järeldused on ebatäpsed, kujutavad need endast elemente, mis võivad anda alust tõsisteks kahtlusteks järelevalve- ja kontrollimeetmete asjakohase ja tõhusa süsteemi olemasolu osas. Selline töendamiskoormise leevendamine komisjoni suhtes on seletatav asjaoluga, et liikmesriigil on Euroopa põllumajandusfondide raamatupidamisarvestuse kontrollimiseks ja heakskiitmiseks vajalike andmete kogumise ja kontrollimise jaoks kõige parem võimalus ning et järelikult peab ta esitama kõige üksikasjalikumad ja täielikumad tõendid nende kontrollide või arvandmete tõepärasuse ning vajaduse korral komisjoni kinnituste ebatäpsuse kohta (kohtuotsused, 11.1.2001, *Kreeka vs. komisjon*, C-247/98, EKL, EU:C:2001:4, punktid 7–9; 6.3.2001, *Madalmaad vs. komisjon*, C-278/98, EKL, EU:C:2001:124, punktid 39–41, ja 24.2.2005, *Kreeka vs. komisjon*, C-300/02, EKL, EU:C:2005:103, punktid 33–36).
- 37 Käesolevas kohtuasjas tuleb märkida, et võtme- ja teiseste kontrollidega seonduvad puudused, mis komisjon tuvastas veise- ja vasikaliha sektoris ning lamba- ja kitseliha sektoris, kujutavad endast tõendit tõsise ja mõistliku kahtluse kohta, mis komisjonil oli selle haldus- ja kohapealse kontrolli süsteemi suhtes, mille Kreeka Vabariik pidi looma selleks, et tagada toetuse andmise sisuliste ja vormiliste tingimuste nõuetekohane täitmine. Lisaks tuleb tuvastada, et Kreeka Vabariik ei vaidlusta Üldkohtus komisjoni poolt veise- ja vasikaliha sektoris ning lamba- ja kitseliha sektoris tuvastatud puudusi. Seega ei võimalda miski seada kahtluse alla komisjoni otsust jätta teatavad Kreeka Vabariigi kulutused tunnustamata. Pealegi tuleb rõhutada, et vastupidi sellele, mida Kreeka Vabariik sisuliselt väidab, ei saa talle määruse nr 1782/2003 artikli 69 raames kuuluv kaalutusruum tingida temal lasuvate kohustuste – eeskätt kohustuse tagada kõnealuse fondi rahastatava lisamakse tegemise tingimuste järgimine – äralangemist.
- 38 Teiseks tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida Kreeka Vabariik sisuliselt väidab, mõjutavad komisjoni poolt käesolevas kohtuasjas tuvastatud rikkumised vältimatult määruse nr 1782/2003 artikliga 69 taotletavaid eesmärgi. See tuleneb eeskätt sellest, et asjaomaseid põllumajandustootjaid ei teavitatud õigel ajal lisamakse tegemise tingimustest, nullides seeläbi määruse nr 1782/2003 artikliga 69 taotletava motiveeriva mõju. Pealegi ei ole komisjoni tuvastatud võtme- ja teiseste kontrollidega seonduvate puuduste tõttu võimalik olla kindel, et fondi rahastatud lisamaksed vastasid tõepoolest määruse nr 1782/2003 artikliga 69 taotletavatele eesmärkidele. Lõpetuseks ja igal juhul tuleb rõhutada, et komisjoni tuvastatud puudused seisnevad eeskätt lamba- ja kitseliha mikrofloora maksimummäära hilinenult teatamises ning minimaalse poegimiste arvu veise- ja vasikaliha tootja kohta tagantjärele muutmises. Kuid nagu rõhutas õigustatult komisjon, seonduvad need puudused abikõlblikkustingimustega, mis olid tihedalt seotud määruse nr 1782/2003 artikliga 69 taotletavate eesmärkidega.

39 Neil tingimustel ja kõiki kirjeldatud asjaolusid arvestades võis komisjon käesolevas kohtuasjas õigustatult otsustada, et Kreeka makseasutuste poolt veise- ja vasikaliha sektoris ning lamba- ja kitseliha sektoris määruse nr 1782/2003 artikli 69 alusel tehtud maksete suhtes tuli kohaldada finantskorrektsiooni.

40 Eelnevaga arvestades tuleb esimese väite esimene osa põhjendamatuna tagasi lükata.

Esimese väite teine osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1290/2005 artiklit 31

41 Kreeka Vabariik märgib, et üks määruse nr 1290/2005 artiklis 31 finantskorrektsiooni kohaldamiseks ette nähtud tingimustest on see, et fondile on tekitatud kahju. Käesolevas kohtuasjas ei tehtud määruse nr 1782/2003 artiklis 69 ette nähtud lisamakseid tema väitel aga otsemaksete siseriiklikku ülemmäära ületades, vaid neid rahastati sama sektori tootjatelt kinnipeetud vahenditest. Seega ei tekitanud need maksed fondile kahju, mistõttu üks määruse nr 1290/2005 artiklis 31 ette nähtud tingimustest ei ole tema arvates täidetud. Tegelikult tingib käesolevas kohtuasjas määratud finantskorrektsioon Kreeka Vabariigi väitel fondi alusetu rikastumise, kuivõrd määruse nr 1782/2003 artiklis 69 viidatud 10% peetakse kinni asjaomase sektori otsetoetusi saavatelt põllumajandustootjatelt.

42 Komisjon vaidleb Kreeka Vabariigi esitatud argumentidele vastu.

43 Tuleb märkida, et määruse nr 1290/2005 artikli 31 lõige 2, millele Kreeka Vabariik oma dokumentides sisuliselt viitab, on sõnastatud järgmiselt:

„Komisjon hindab välja jäetavaid summasid, tuvastatud mittevastavuse raskusastme alusel. Komisjon võtab arvesse rikkumise laadi ja raskusastet, ning ühendusele tekitatud rahalist kahju.”

44 Käesolevas kohtuasjas piisab tuvastusest, et vastupidi sellele, mida Kreeka Vabariik sisuliselt väidab, ei näe määruse nr 1290/2005 artikli 31 lõige 2 ette tingimust, mille kohaselt mis tahes korrektsiooni kohaldamiseks peab tõendama fondile tekitatud tegelikku kahju (vt selle kohta kohtumäärus, 15.7.2014, Kreeka vs. komisjon, C-71/13 P, EU:C:2014:2119, punkt 21). Kreeka Vabariigi viide sellele sättele ei sea seega kahtluse alla komisjoni järeldusi, mis põhinevad tehtud kulutuste mittevastavusel liidu eeskirjadega.

45 Lisaks tuleb tagasi lükata Kreeka Vabariigi argument, millega püütakse väita, et käesolevas kohtuasjas on tegemist fondi alusetu rikastumise juhtumiga. Nagu komisjon oma dokumentides õigustatult seletas, rahastab määruse nr 1782/2003 artikli 69 alusel määratud lisamakset fond. Asjaolu, et määruse nr 1782/2003 artiklis 69 viidatud 10% reserv moodustatakse tegelikult asjaomaste sektorite põllumajandustootjate ühekordsete toetuste summa vähendamise teel, ei muuda seda järeldust. Seega on Kreeka Vabariigi argument ilmselgelt põhjendamata.

46 Eelnevaga arvestades tuleb esimese väite teine osa põhjendamatuna tagasi lükata.

47 Seega tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud määruse nr 796/2004 artiklit 23, vääralt hinnatud asjaolusid, põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised ning on tehtud faktiviga seoses tubakasektoris rahastamisest väljajäetud kulutustega

48 Teine väide tugineb sisuliselt kahele osale. Esimese osaga väidab Kreeka Vabariik, et on rikutud määruse nr 796/2004 artiklit 23, vääralt hinnatud asjaolusid ja põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised. Teise osaga tugineb Kreeka Vabariik faktiveale.

Teise väite teine osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 796/2004 artikli 23 lõiget 1, vääralt hinnatud asjaolusid ning põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised

- 49 Kreeka Vabariik märgib, et kindla määraga finantskorrektsioon, mida komisjon tubakasektoris kohaldas, tulenes eeskätt kontrolli puudumisest umbes kahekuulise ajavahemiku vältel 2006. aastal. Määruse nr 796/2004 artikkel 23 ei näe aga tema väitel ette täpset tähtaega kohapealse kontrolli läbiviimiseks, vaid nõuab ainult, et kontroll peab olema tõhus. Tubakasektoris võib kohapealne kontroll toimuda pärast septembrikuud, kui tubakalehed on koristatud, ilma et see mõjutaks kuidagi kontrolli tõhusust, nagu komisjon menetluse käigus tema väitel möönis. Komisjoni põhjendused ei leia õigusnormidest mingit toetuspinda. Lisaks on põhjendused hageja väitel ebapiisavad ja ebatäpsed, sest need ei võimalda kindlaks teha, mis aspektist ei olnud kõnealune kontroll tõhus. Lisaks on põhjendused vastuolus asjaoluga, et komisjon möönis hageja väitel menetluse käigus, et kontroll oli tõhus. Menetlust korraldavale meetmele antud vastuse raames rõhutas Kreeka Vabariik, et lõplikus seisukohas esitatud põhjendused ja koondaruandes esitatud põhjendused on ilmselgelt vastuolulised.
- 50 Komisjon märgib, et ta luges vastuvõetavaks selgitused, mis Kreeka Vabariik esitas seoses kohapealse kontrolli hilinenud läbiviimisega. See hilinemine ei kujuta endast (nagu tuleneb komisjoni lõplikust seisukohast) tema väitel tubakasektoris finantskorrektsiooni kohaldamise põhjust. Kohaldatud finantskorrektsiooni aluseks on 2006. ja 2007. aasta töötleva tööstuse võtmekontrollidega seonduvad tuvastatud puudused, mis on teise etteheite esemeks. Menetlust korraldavale meetmele antud vastuse raames märkis komisjon, et „lahknevused”, mida võib täheldada lõpliku seisukoha ja koondaruande vahel, „tulenevad ilmselgelt koondaruande koostaja eksimusest või kõhklustest seoses „tähtsusega”, mida tuleb omistada kontrolli puudumises seisnevale puudusele”. Komisjon märgib siiski, et see „erinevus” ei mõjuta käesolevas kohtuasjas kohaldatud finantskorrektsiooni. Dokumendile nr VI/5330/97 „Suunised finantstagajärgede arvutamiseks EAGGF-i tagatisrahastu raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise otsuse ettevalmistamisel” (edaspidi „dokument nr VI/5330/97”) tuginedes väidab komisjon, et käesolevas kohtuasjas õigustab juba ainuüksi „2006. ja 2007. aastal töötlemisettevõtetes võtmekontrollide läbiviimata jätmisega” seonduv puudus, mis on tuvastatud ka koondaruandes, „ligi 5-protsendilise” finantskorrektsiooni kohaldamist. Seega ei muudaks mingi muu puuduse arvesse võtmine või arvesse võtmata jätmine lõppkokkuvõttes kohaldatud finantskorrektsiooni määra.
- 51 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et nagu pooled kinnitasid oma vastustes menetlust korraldavatele meetmele, edastati koondaruanne liikmesriikidele fondikomitee (millest hiljem sai põllumajandusfondide komitee) raames. Vaidlustatud otsuse punktis 6 on selle kohta täpsustatud, et „otsuses käsitletud juhtumitega seonduvalt tegi komisjon koondaruande raames liikmesriikidele teatavaks oma hinnangu summade kohta, mis tuleb liidu eeskirjadele mittevastavuse tõttu rahastamisest välja jätta”. Komisjon märgib lisaks koondaruande sissejuhatuses, et „igale otsusele on lisatud läbiviidud uurimiste koondaruanne, mis võimaldab hinnata, kas liikmesriike on koheldud tehtud järeldusi puudutavas võrdselt”. Koondaruanne kujutab endast seega vaidlustatud otsuse põhjendustest arusaamiseks esmatähtsat dokumenti, kuivõrd otsus võeti vastu selle alusel (vt selle kohta kohtuotsus, 15.12.2011, Luksemburg vs. komisjon, T-232/08, EU:T:2011:751, punkt 12).
- 52 Käesolevas kohtuasjas tuleb täheldada, et nagu tuleneb koondaruande leheküljel 74 märgitust, otsustas komisjon määrata Kreeka Vabariigile kindla määraga finantskorrektsiooni tubakasektoris tuvastatud võtmekontrollidega seonduva kahe puuduse alusel, mida kujutasid endast täpsemalt „kontrollivaba ajavahemik 2006. aastal (ligi kaks kuud)” ja „2006. ja 2007. aastal töötlemisettevõtetes võtmekontrollide läbiviimata jätmine”.
- 53 Kuid lõpliku seisukoha punktist 4.3 nähtub, et puuduste hulgast, millele komisjon tugines, oli välja arvatud puudus, mis seonduis „kontrollivaba ajavahemikuga 2006. aastal (ligi kaks kuud)”.

- 54 Pealegi sisaldab lõpliku seisukoha punkt 2.4 „Kontrollivaba ajavahemik” neljandat lõiku, milles on täpsustatud, et komisjon luges tubakasektori puhul vastuvõetavaks selgituse, et kõnealune kontrollivaba ajavahemik oli tingitud haldamisel tehtud veast, millel puudus oluline negatiivne mõju kohapealse kontrolli tõhususele. Seda neljandat lõiku ei ole üle võetud koondaruande vastavasse punkti, st punkti 11.2.5.4.
- 55 Seega on lõpliku seisukoha põhjendused ja koondaruande põhjendused selgelt vastuolulised; komisjon seda sisuliselt ka tunnistas oma vastuse raames menetlust korraldavale meetmele. Koondaruanne on vastuolus ka sellega, et komisjon luges – nagu ta oma dokumentides märgib – vastuvõetavaks Kreeka Vabariigi poolt kõnealust puudust käsitleva haldusmenetluse raames esitatud selgitused.
- 56 Sellega seoses tuleb meenutada, et vastuolu otsuse põhjendustes kujutab endast ELTL artiklist 296 tuleneva kohustuse rikkumist, mis mõjutab kõnealuse akti kehtivust, kui on tõendatud, et selle vastuolu tõttu ei ole akti adressaadil võimalik mõista otsuse tegelikke põhjusi tervikuna või osaliselt ning et seetõttu puudub akti resolutsioonil tervikuna või osaliselt õiguslik alus (vt kohtuotsus, 4.3.2009, Itaalia vs. komisjon, T-424/05, EU:T:2009:49, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 57 Lisaks on Euroopa Kohus ja Üldkohus väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ELTL artiklis 263 ette nähtud seaduslikkuse kontrolli raames pädevad lahendama hagsid, mille aluseks on pädevusetus, olulise menetlusnormi rikkumine, aluslepingu või selle mis tahes rakendusnormi rikkumine või võimu kuritarvitamine. ELTL artiklis 264 on ette nähtud, et kui hagi on põhjendatud, tunnistatakse vaidlustatud õigusakt tühiseks. Euroopa Kohus ja Üldkohus ei saa seega mingil juhul asendada vaidlustatud õigusakti vastuvõtja põhjendusi enda omadega (vt kohtuotsus, 28.2.2013, Portugal vs. komisjon, C-246/11 P, EU:C:2013:118, punkt 85 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 58 Esiteks tuleb tuvastada, et koondaruande alusel ei ole võimalik aru saada, kas selles sisalduv viide puudusele, mis seondub „kontrollivaba ajavahemikuga 2006. aastal (ligi kaks kuud)”, tuleneb lihtsast sisulisest eksimusest või komisjoni tahtest võtta seda puudust lõppkokkuvõttes ikkagi arvesse, ehkki ta näis olevat lugenud haldusmenetluse käigus vastuvõetavaks Kreeka Vabariigi selgitused. Nimelt toimus viite sellele puudusele lisamine esiteks samal ajal komisjoni poolt lõplikus seisukohas väljendatud seisukoha (mille kohaselt kõnealusel puudusel puudus oluline negatiivne mõju kohapealse kontrolli tõhususele) väljajätmisega. Teiseks tunnistas komisjon ise oma vastuses menetlust korraldavale meetmele, et kõnealune vastuolu „tulene[b] ilmselgelt koondaruande koostaja eksimusest või kõhklustest seoses „tähtsusega”, mida tuleb omistada kontrolli puudumises seisnevale puudusele”. Komisjon pakub järelikult välja kaks eraldiseisvat hüpoteesi seletamiseks koondaruandes esinevat viidet puudusele, mis seondub „kontrollivaba ajavahemikuga 2006. aastal (ligi kaks kuud)”. Kreeka Vabariik on seega olukorras, kus ta peab oletuste teel püüdma aru saada, miks kõnealust puudust on nimetatud koondaruandes, samas kui lõplikus seisukohas seda enam nimetatud ei olnud, ja kindlaks teha, kas seda puudust võeti finantskorrektsiooni määramiseks arvesse ja kui seda tehti, siis millist mõju see avaldas kõnealuse korrektsooni määrale. Tuleb lisaks märkida, et Kreeka Vabariik esitas Üldkohtus argumendid, mis olid sisuliselt suunatud selle tõendamisele, et komisjon tegi kõnealust puudust arvesse võttes vea.
- 59 Teiseks on dokumendis nr VI/5330/97, millele komisjon viitab, märgitud, et „[k]ui ühes ja samas süsteemis tuvastatakse mitu puudust, ei kumuleerita kindla määraga korrektsoone, vaid kontrollisüsteemis kui tervikus sisalduvate ohtude näitajaks võetakse kõige suurem puudus” (dokument nr VI/5330/97, lk 13). Dokumendi nr VI/5330/97 seda osa on koondaruandes nimetatud. Komisjon lisab tubakasektorit puudutavas: „seetõttu kompenseerib 2007. aasta puhul olukorras, kus on tuvastatud üks või mitu võtmekontrolliga seonduvat puudust ning samuti teisest kontrollidega seonduvad puudused, viimati nimetatud puudustest fondile tulenevad ohud finantskorrektsioon, mis on määratud (ühe või mitme) võtmekontrolliga seonduva puuduse alusel”.

- 60 Sellega seoses tuleb esiteks rõhutada, et dokumendi nr VI/5330/97 asjaomasele osale viidati koondaruandes ainult selleks, et omistada teiste kontrollidega seotud puudustele vähem kaalu seoses kohaldatava finantskorrektsiooni määraga, nagu seda näitab sõna „seetõttu” kasutamine.
- 61 Järgmiseks tuleb märkida, et koondaruande asjakohane osa sisaldab veel üht põhjendust, mis on vastuolus lõpliku seisukoha põhjendusega; seda komisjon kohtuistungil ka möönis. Koondaruandes on viidatud „nõudeaastale 2007”, lõplik aruanne viitab aga „nõudeaastatele 2006 ja 2007”. Siinkohal tuleb rõhutada, põhjenduste vastuolu, millele Kreeka Vabariik tugineb, seondub nõudeaastaga 2006. Samuti tuleb märkida, et tubakasektori koondaruande pealkiri sisaldab järgmist lauset: „Nõudeaasta 2006 jaoks väljapakutud finantskorrektsiooni muutmine”. Nõudeaastat 2006 aga finantskorrektsiooni aluseks olevates koondaruande põhjendustes ei nimetata. Need eri elemendid muudavad juba vastuolulised põhjendused veelgi segasemaks.
- 62 Lõpetuseks, kui eeldada, et puudus, mis seondub „2006. ja 2007. aastal töötlemisettevõtetes võtmekontrollide läbiviimata jätmisega”, võib õigustada „ligi 5-protsendilise” finantskorrektsiooni kohaldamist, nagu seda väidab komisjon, ei ole koondaruande alusel võimalik aru saada, kas komisjon võttis käesolevas kohtuasjas seda puudust nõudeaasta 2006 jaoks finantskorrektsiooni määra kindlaksmääramisel arvesse või võttis ta hoopis arvesse puudust, mis seondub „kontrollivaba ajavahemikuga 2006. aastal (ligi kaks kuud)”, või isegi neid mõlemat. Esiteks on koondaruandes mitmetähenduslikult märgitud, et finantskorrektsioon on määratud „ühe või mitme” võtmekontrolliga seonduva puuduse alusel (koondaruande lk 74). Teiseks tuleb märkida, et koondaruanne sisaldab osas, mis on pühendatud „peamistele tuvastustele” (koondaruande punkt 11.2.1) ja „üldistele märkustele” (koondaruande punkt 11.2.1.1), alajaotust, mis käsitleb „kohapealse kontrolli kavandamises” tuvastatud puudusi veise- ja vasikalihasektoris, lambaliha sektoris ja „tubakasektoris”. Komisjon märgib seal, et „kohapealse kontrolliga hilinevalt alustamine 2006. aastal (ligi kaks kuud pärast taotluste esitamise tähtaega) tingis kontrollivaba ajavahemiku ja kahjustas seega kogu kontrollisüsteemi tõhusust”. Seda järeldust on korratud koondaruande osas „Komisjoni lõplik seisukoht” (koondaruande punkt 11.2.5), kus on märgitud, et komisjon „jääb kindlaks oma seisukohale, et kohapealse kontrolliga hilinevalt alustamine (ligi kaks kuud pärast taotluste esitamise tähtaega) tingis kontrollivaba ajavahemiku, õõnestas kogu kontrollisüsteemi tõhusust ja tõi kaasa ohu fondile”. Eelnevast tuleneb, et vastupidi sellele, mida väitis komisjon eeskätt kohtuistungil, ei saa asuda seisukohale, et puudust, mis seondub „kontrollivaba ajavahemikuga 2006. aastal (ligi kaks kuud)”, käsitati teisejärgulise või suisa tähtsusetuna ning et üksnes puudus, mis seondub „2006. ja 2007. aastal töötlemisettevõtetes võtmekontrollide läbiviimata jätmisega”, määras ära nõudeaasta 2006 jaoks kohaldatava finantskorrektsiooni määra.
- 63 Neist kaalutlustest tuleneb, et koondaruande ja muude haldusmenetluse asjakohaste dokumentide põhjenduste vastuolulisus, millele lisanduvad muud ebatäpsused ja vastuolud koondaruande põhjendustes, ei võimalda Kreeka Vabariigil mõista vaidlustatud otsuse tegelikke põhjusi seoses tubakasektoris nõudeaastaga 2006 seonduvate maksete eest määratud finantskorrektsiooniga.
- 64 Seega tuleb nõustuda teise väite esimese osaga ning tühistada selle alusel vaidlustatud otsus osas, milles sellega jäetakse rahastamisest välja Kreeka Vabariigi teatavad nõudeaasta 2006 kulutused tubakasektoris.

Teise väite teine osa, mille kohaselt tehti faktiviga

- 65 Kreeka Vabariik märgib, et kindla määraga finantskorrektsioon, mida komisjon tubakasektoris kohaldas, tulenes ka tubaka töötlemisettevõtetes võtmekontrollide läbiviimata jätmisest. Eeskätt olevat komisjon asunud seisukohale, et Kreeka loodud kontrollisüsteem ei ole täielikult kooskõlas määruse nr 796/2004 artikliga 38 ja sama määruse artikli 33 lõikes 3 sätestatud kontrollisätetega. Tubakasektori lisamakse kontrollimenetlust reguleerivat aga ammendavalt mitu siseriiklikku sätet, mida Kreeka Vabariik oma dokumentides kirjeldab. Need sätted, mida väidetavalt hoolsalt järgitakse, tõendavad

tema väitel, et Kreeka Vabariigi loodud süsteem on liidu õigusnormidega kooskõlas. Komisjoni hinnangu aluseks on Kreeka Vabariigi väitel seega faktiviga. Ta lisab, et määruse nr 796/2004 artikli 33c lõige 2, millele komisjon viitab, ei ole kohaldatav määruse nr 1782/2003 artiklis 69 nimetatud maksete suhtes. Kreeka Vabariik viitab kahele muule komisjoni otsusele, millega liidu rahastamisest jäetakse välja liikmesriikide tehtud teatavad kulutused, ja väidab lisaks oma repliigis, et vaidlustatud otsusega rikutakse *non bis in idem* põhimõtet. Lõpetuseks lükkab Kreeka Vabariik ümber komisjoni argumendid, millega püütakse väita, et siseriiklikud kontrollimeetmed asjaomasel ajavahemikul ei kehtinud.

- 66 Komisjon vaidleb Kreeka Vabariigi esitatud argumentidele vastu.
- 67 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et puudus, mis seondub „töötlemisettevõtetes võtmekontrollide läbiviimata jätmisega”, esineb seoses nõudeaastatel 2006 ja 2007 tubakasektoris tehtud maksetega. Samuti tuleb meenutada, et teise väite esimese osaga nõustuti ning et vaidlustatud otsus tuleb tühistada osas, milles sellega jäetakse rahastamisest välja Kreeka Vabariigi teatavad nõudeaasta 2006 kulutused tubakasektoris. Kuivõrd otsus tühistatakse üksnes nõudeaastat 2006 puudutavas, säilib Kreeka Vabariigi siiski huvi selle vastu, et Üldkohus hindaks esitatud argumente seoses maksetega, mis tehti nõudeaasta 2007 eest ning millega seoses määratud finantskorrektsiooni aluseks on üksnes puudus, mis seondub „töötlemisettevõtetes võtmekontrollide läbiviimata jätmisega”.
- 68 Määruse nr 796/2004 artikli 33c lõike 2 kohaselt, mis on sama määruse artikli 33 kohaselt kohaldatav lisamaksete suhtes, hõlmab kontroll „[t]ubaka esmase töötlemise ja turustamiseks ettevalmistamise jooksul” eeskätt „töötlemisettevõtte varude kontrolli”. Selle sama sätte lõikes 3 on täpsustatud, et „[v]astavalt käesolevale artiklile tehakse kontrollimisi toortubaka töötlemise kohas”.
- 69 Käesolevas kohtuasjas tuleneb koondaruandest, et komisjoni arvates oleksid täiendavad kontrollid – näiteks „töötlemisettevõtte varude kontroll” – pidanud täiendama tubaka tarnekontrolli raames juba tehtud kontrole (koondaruande punkt 11.2.1.4.3).
- 70 Kreeka Vabariik kinnitas komisjonile, et ta ei viinud läbi „ühtegi” kõnealust „kontrolli”; seda eeskätt põhjendusel, et need ei ole majanduslikult tulusad (koondaruande punkt 11.2.2.4.2).
- 71 Sellega seoses piisab tuvastusest, et nagu Kreeka Vabariik haldusmenetluse raames tunnistas, ei viidud läbi tubaka töötlemisettevõtete varude kohapealset kontrolli; seega rikuti määruse nr 796/2004 asjaomaseid sätteid. Järelikult oli komisjonil õigus määrata sel alusel finantskorrektsioon.
- 72 Kreeka Vabariigi muud argumendid ei lükka seda järeldust ümber.
- 73 Kreeka Vabariigi väide, et tubakasektori lisamakse kontrollimenetlust reguleerivad ammendavalt mitu siseriiklikku sätet, ei tõenda, et tubaka töötlemisettevõtete varude kohapealne kontroll tegelikult läbi viidi.
- 74 Hagiavalduse 7. lisas esitatud dokumendid (eeldusel, et need esitati haldusmenetluse käigus) ei tõenda, et tubaka töötlemisettevõtete varude kohapealne kontroll tegelikult läbi viidi, nagu märgib komisjon õigustatult oma dokumentides. Nagu Kreeka Vabariik pealegi täpsustab, on nendeks dokumentideks: vastuvõetud tubaka kolm sertifitseerimistaotlust, millele on lisatud vastuvõetud tubaka vastavad üksikasjalikud kirjeldused ja töötluskontrolli tunnistused, mille on väljastanud Kavála (Kreeka) maavalitsuse põllumajandusosakond; töötlemisettevõtja ostetud tubaka vastuvõtmisega seonduv taotlus Kreeka ametiasutusele, kes tegeleb ühenduse arendus- ja tagatisabi maksmise ja kontrollimisega, (Organismos pliromon kai elenchou koinotikon enischyseon prosanatolismou kai engyiseon), millele on lisatud selle ametiasutuse vastav tunnistus asjaomaste koguste vastuvõtmise kontrolli kohta, vastuvõetud tubaka üksikasjalik kirjeldus ja töötluskontrolli tunnistus, mille on väljastanud Kavála

maavalitsus; ühe töötlemisettevõtja vandega kinnitused tubaka impordi kohta Bulgaariast, millele on lisatud vastavad pakendatud tubaka müügi väljavõtted. Need dokumendid ei seonu seega töötlemisettevõtete varude kohapealse kontrolliga.

- 75 Seoses viitega *non bis in idem* põhimõttele ning ilma et oleks vaja teha otsust sellise alles repliigis esitatud argumendi vastuvõetavuse kohta, piisab tuvastusest, et need komisjoni kaks muud otsust, millega liidu rahastamisest jäetakse välja liikmesriikide tehtud teatavad kulutused ja millele Kreeka Vabariik viitas, seonduvad nende koondaruannetest tulenevalt nõudeaastate, toetuskavade ja puudustega, mis on käesolevas kohtuasjas kõne all olevatest erinevad. Seega on Kreeka Vabariigi esitatud argument ilmselgelt põhjendamata.
- 76 Eelnevaga arvestades tuleb teise väite teine osa põhjendamatuna tagasi lükata.

Kohtukulud

- 77 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 3 kohaselt jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Kui kohtuasja asjaolud seda õigustavad, võib Üldkohus siiski otsustada, et lisaks enda kohtukulude kandmisele mõistetakse poolelt välja ka osa teise poole kohtukuludest.
- 78 Arvestades sellega, et hagi osaliselt rahuldatakse, hinnatakse kohtuasja asjaolusid õiglaselt, otsustades, et pooled kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

- 1. Tühistada komisjoni 26. veebruari 2013. aasta rakendusotsus 2013/123/EL, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, osas, milles sellega jäetakse rahastamisest välja Kreeka Vabariigi teatavad nõudeaasta 2006 kulutused tubakasektoris.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta Euroopa Komisjoni ja Kreeka Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. detsembril 2015 Luxembourgis.

Allkirjad